

L'estratègia de pontejar la Generalitat

written by Redacció Unilateral | 29 de març de 2017

L'oferta llançada a bombo i platerets pel President del govern espanyol, **Mariano Rajoy**, d'invertir 4.200 milions en els propers anys, fins al 2020, davant una audiència empresarial, amb notabilíssimes absències, com la de les tres grans fortunes del país (**Andic, Daurella, Grífols**), la de les finances (**Fainé, Oliu**), ha estat rebuda amb un general escepticisme. L'excepció, és clar, els sectors declaradament dependentistes (**Bonet, Lacalle, Gay de Montellà**) i, molt significativament, dels grups mediàtics (**Màrius Carol, Enric Hernández, Xavier Vidal Folch, Joan Tàpia**, entre d'altres). A més cal afegir-hi una figura forastera, però amb important presència a Catalunya, **Florentino Pérez**, el qual per cert va rebre una salutació específica per part del propi Rajoy.

Per part de la Generalitat, ni el President **Puigdemont** ni el vicepresident **Junqueras**, hi han assistit. El primer, es troba als Estats Units, explicant el procés a sectors clau de la societat nordamericana. Per exemple, recordant que només Espanya i **Turquia** inclouen en llurs respectives constitucions la tasca de preservar la unitat territorial a llurs respectius exèrcits. El segon, per incompatibilitat d'agenda. Atès que **Romeva**, era, lògicament, amb el President, acompanyant-lo, qui ha representat el govern de Catalunya, ha estat el Conseller **Josep Rull**, responsable de les obres públiques. Un govern, sigui dit de passada, que els serveis de protocol espanyols, van tractar d'*entitat*, quan li adreçaren la invitació a l'acte. Una mostra clara, de menyspreu i marginalització.

I és que l'estratègia de les darreres setmanes del govern espanyol és pontejar el President de la Generalitat i el govern, tractant-los d'*uns actors més*, i adreçant-se directament a la societat catalana, i particularment, a

aquells sectors on els seus arguments contraris a qualsevol cessió al procés independentista, troba més bona acollida. Per portar a terme aquesta estratègia compta naturalment amb l'ajuda dels ja esmentats grans grups mediàtics locals, i fins i tot també amb una més que generosa cobertura i comprensió de la pròpia TV3, tant en els seus informatius com en les diferents tertúlies que s'emeten al llarg de la programació diària.

Pel que fa al repartiment dels 4.200 milions promesos, la major part d'ells, 3.900 milions es destinaran, segons Rajoy a Rodalies. Una part també es dedicarà a acabar els trams pendents del corredor Mediterrani. Altres inversions aniran a carreteres i ports. També s'invertirà en el tren llançadora al Prat. Igualment s'aposterà perquè l'Agència de Medicament europea tingui la seva seu a Barcelona.

Una recepció més que freda

Naturalment, la recepció d'aquesta pluja de milions ha estat més aviat freda per part de les autoritats catalanes, que han recordat immediatament anteriors propostes semblants, tant pel propi Rajoy, com pel seu antecessor, el socialista Rodríguez Zapatero, que també havia fet un anunci semblant, i que finalment, només es va executar un percentatge molt petit.

La portaveu del Govern, **Neus Munté**, ha estat l'encarregada de replicar-lo. Segons ha dit, la promesa no té cap mena de credibilitat, atès que més que connectar amb el futur, en referència al títol de la intervenció, "*connecta amb el passat*" dels incompliments anteriors. Fins i tot ha aconsellat Rajoy, que tal vegada si la proposta inclogués una "*clàusula d'incompliment*", potser tindria més credibilitat.

Munté ha recordat que el 80% dels catalans, incloent els empresaris, són partidaris de decidir el futur de Catalunya en un referèndum, fet que demostra que no es tracta de cap reivindicació extremista, sinó tot el contrari, que és pròpia

de la centralitat del país. Finalment ha dit que aquesta actitud unilateral del govern espanyol demostra que l'*operació diàleg* no ha existit mai, i en to burleta ha afegit que si el govern espanyol pensa que exclusivament amb promeses econòmiques aconseguirà desactivar la reivindicació independentista, demostra un absolut desconeixement i una desconexió de la situació que es dona en els darrers anys.